

Dansk Selskab for Tibetansk Kultur

TIBET

Nr. 104

Årgang 40

Forår/Sommer 2024

Indhold

Side 3: "Moderne tibetansk billedkunst", af Jens Kornerup Walter.

Side 11: Udstilling, lamadanse, freds-puja og Sandmandala, af Grethe Sørvig.

Side 12: "Fred fra Ladakh", af Christian Holse Salicath

Side 16: Nyt fra bestyrelsen

Side 17: "Den store mester Gampopa og hans guru yogi Milarepa. (2:2)", af Geshe Ngawang Dhargyey.

Side 23: Aktuelle Projekter

Side 30: "Tibetanske teenagepiger idømt 3 års fængsel", af Tenzin Lhadon

Dansk Selskab for Tibetansk Kultur

Adresse: Jansvej 12, 2.tv, 2300 Kbh. S

E-mail: tibetanskkultur@gmail.com
dstk.info@gmail.com

Webseite: www.dstk.dk

Webshop: www.tibetanskkultur.dk

Telefon:

Formand, redaktion, butik: +45-20 30 38 18

Næstformand, medlemskab: (telefonid: 19:30—21:00):
+45-28 83 85 88

DSTK's bestyrelse:

Margrethe (Grethe) Sørvig (formand, kasserer, butik, redaktør), Lillian Evang (jurist, næstformand, medlemsadministration), Kirsten Sundsvold, Lis Gilager og Jørgen Evang. Suppleant: Wangdy Gyaljen

Revisor: FLO Regnskab og BBA A/S

Medlemskontingent:

Enkelt medlemskab	250 kr. pr. år
To på samme adresse	350 kr. pr. år

Kontingent og gaver til Selskabet kan indsættes på reg. nr. 9570, kontonummer 342 87 88. Swift: DABDKKK, Bic/Eban: DK73 30 00 00 03 42 87 88.

Husk at skrive dit navn og "Kontingent" på din indbetaling. Kontingent betales senest den 1/3 hvert år.

OBS!! at alle sponsorprojekter pr 2024 har fået egne bank konti. Læs mere under "Nyt fra bestyrelsen" side 16, og under hvert projekt i "Aktuelle Projekter" side 23 - 30.

Copyright© Dansk Selskab for Tibetansk Kultur har rettigheder til alle artikler og billeder i 'Tibet', med mindre andet er specificeret.

Redaktion: Redaktør, grafik: Grethe Sørvig.

Bidragydere: Geshe Ngawang Dhargyey, Jens Kornerup Walter, Christian Holse Salicath, Tenzin Lhadon og Lillian Evang (korrektur)

Forside: Bardo-thangka, der viser de fredelige guddomme som værende forbundet med hjertet, de "vrede" beskyttere som værende forbundet med hjernen, og bodhisattaverne - de spirituelle lærere - som værende forbundet med halschakraet.

Trykkeri: Sangjill Grafisk APS.

Moderne Tibetansk Billedkunst

Af Jens Kornerup Walter

Gonkar Gyatso: Dissektion Buddha, 2011

Hvis man besøjer et museum i USA eller Europa, der viser moderne tibetansk billedkunst, kan man se et billede som dette, der viser en buddhafigur, sammensat af billedstumper af vestligt kulturgods, omgivet af figurer, der illustrerer en moderne sekulariseret verden.

Moderne tibetansk billedkunst er en fascinerende fusion af den lange og højtudviklede, traditionelle tibetanske kunsttradition og moderne, eksperimenterende kunstudtryk, der er hentet fra de vesterlandske og japanske kunstscener.

Den traditionelle tibetanske billedkunsts motiver og fortællinger er dybt forankret i buddhistisk spiritualitet, og kunstværkerne er aspekter af den religiøse kult; deres funktion er at animere til meditation og bøn og at styrke bevidstheden om og forståelsen af buddhistisk livsopfattelse og kosmologi.

Den tibetanske billedkunst udfolder sig traditionelt inden for tre områder: Tangkha-

maleri, temporære sandbilleder (mandalaer) og murmalerier med secco teknik; alle tre hovedsagelig som tempeludsmykning og kun i begrænset omfang - især tangkhaer - til privat brug.

Den kulturhistoriske baggrund

Fra slutningen af 1990'erne og frem begynder tibetanske kunstnere at eksperimentere med de traditionelle udtryksformer og at inddrage nye, både personlige, sociale og politiske motiver i deres kunst. Udviklingen finder sted såvel i Lhasa i Tibet som uden for landets grænser. De nye kunstneriske bestræbelser har rimeligt gode kår i Tibet frem til 2008 på grund af den kinesiske regerings tilsyneladende liberale etniske minoritetspolitik i denne periode, som bl.a. kommer til udtryk i kulturpolitikken.

Den kinesiske regerings minoritetspolitik er bl.a. formuleret i regeringens White Paper 1999: "Kinas etniske minoriteter har dannet deres unikke kulturer i den lange historiske udviklingsproces. Kina respekterer og bevarer etniske minoriteters traditionelle kulturer, og alle minoritetsfolk kan frit opretholde og udvikle deres egne kulturer. --- Staten og de relevante myndigheder gør en stor indsats for at fremme litterært og kunstnerisk talent blandt minoritetsfolkene og fremme skabelsen af litteratur og kunst ved at oprette litteratur- og kunstorganisationer, kunstinstitutter og skoler, kulturcentre og kunstcentre."

Den daværende kinesiske præsident Jiang Zeming udtalte f.eks. følgende om religion i år 2000: ”Vores politik for religionsfrihed er at forene dem med religiøs tro med dem uden, og også dem med en anden religiøs tro.”

Men selv om den officielle politik i perioden gav visse frihedsgrader for kulturel og kunstnerisk udfoldelse i Tibet, var den kun et dække for en fortsættelse og raffinering af koloniserings- og undertrykkelsespolitikken.

Yuen Siu Tim betegner i afhandlingen ”Ethnic Minority Policy of People’s Republic of China, The Hong Kong Institution of Education 2009” den officielle politik over for kultur og religion således:

”Kinas etniske minoritetspolitik kunne betragtes som et hybridprodukt af konfuciansk paternalisme og marxistisk økonomisk determinisme. Udøvelsen af etnisk regionalt selvstyre kunne opfattes som et middel til at opretholde det konfucianske princip om 'harmonisk med forskel', som er designet til at minimere konflikten mellem Han og de etniske minoriteter - hvilket ville befordre udviklingen af national enhed. Samtidig forsøgte Kinas regering at tilsidesætte etniske gruppers identitet ved at forene alle etniske grupper under det fælles mål om udvikling. Manglen på demokratisk praksis --- har imidlertid i høj grad undermineret effektiviteten af etnisk regional autonom praksis. De forfatningsmæssige rettigheder, der garanteres de etniske mindretal, ignoreres eller krænkes altid, når de gennemføres i praksis. Derudover har den hurtige økonomiske udvikling i det etniske selvstyrende område resulteret i udbredte sociale og økonomiske uligheder, som giver grobund for social ustabilitet.”

Eller sagt mere direkte, end man kunne sige det i Hong Kong: Nede under den hykleriske åbenhed, herskede den jernhårde undertrykkelse i alle sociale forhold.

Efter protesterne og opstandene i Tibet og Xinjiang i 2008 og 2009 ændrede forholdene sig radikalt.

Den kollektive afstraffelse af befolkningerne, som blev iværksat, den drakoniske undertrykkelse af selvstændig kulturudfoldelse og bestræbelsen på at udrydde enhver kulturel, tibetansk identitet, som kun blev forstærket efter at Xi Jinping blev præsident i 2012, medførte at de kunstneriske organisationer blev opløst, og at de fleste kunstnere, der ikke allerede var rejst, forlod Tibet. Den moderne tibetanske kunst er altså en kunst i eksil, der i store træk er karakteriseret ved, at den på en gang søger at fastholde en tibetansk identitet og kulturarv og at fortolke den moderne verden i et individuelt tibetansk perspektiv.

Æstetiske perspektiver og motiver

Man kan se flere forskellige tendenser i de udtryksmæssige eksperimenter. Det fortællende murmaleri med dets gude- og dæmonfigurer og dets fremstilling af scener fra den mytologiske overlevelse udvikler sig dels i en neorealistic retning med skildringer af tibetansk dagligliv, dels i retning af symbolistisk og ekspresionistisk figurfremstilling.

Billedet af Tsherin Sherpa viser et abstrakt landskab, der består af nogle hvide søjler der vokser ud af fakkellignende genstande. De kan associeres til snedækkede bjerge. Endvidere blå krøllede figurer, der forestiller skyer, netop som de traditionelt fremstilles i murmaleriet, og gyldne ildfigurer, der stråler ud mod siderne, ligeledes hentet fra murmaleriet. I bunden af maleriet ses menneskefigurer, nogle børn i venstre halvdel, mod højre et par munke, der står ved noget, der ligner et bildæk,

og yderst i hjørnet et kvinde- og mandeansigt. Der er et par løbende, måske flygtende figurer i siderne af billedets midterfelt. I den øverste del en blå gudelignende skikkelse med øjemærket i panden, samt en gylden, der fastholdes af en hånd. Begge skuer ned mod menneskeskikkelserne. Der er også nogle løsrevne hænder i forskellige gestus, der kan illudere mudraer.

Tsherin Sherpa: All Things Consider, 2015.

Billedet er en dekonstruktion af det traditionelle murmaleri; det inkorporerer traditionselementer ekspressivt i en splittet helhed. Billedet er åbent for fortolkning. De enkelte elementer kan opfattes metaforisk. For eksempel vanitas motivet som altid vist i de små dødningshoveder, eller gudernes skuen som udtryk for medlidenhed med de små menneskeskikkelser i bunden af billedet. Her skal blot nævnes modernitetens perspektiv: Helhedens ekspressive udtryk af spænding mellem fastholdelse og opløsning af traditionsfigurerne.

Både murmaleriet og det traditionelle tangkhamaleri udsættes for modernistisk dekonstruktion som i billedet af Gonkar Gyatso, der indleder artiklen. Selv om den klassiske billedkomposition fastholdes med en figur, der foldes ud omkring billedets midterakse – tydeligt illustreret i det indledende billede – eksperimenteres der med det ikonografiske udtryk.

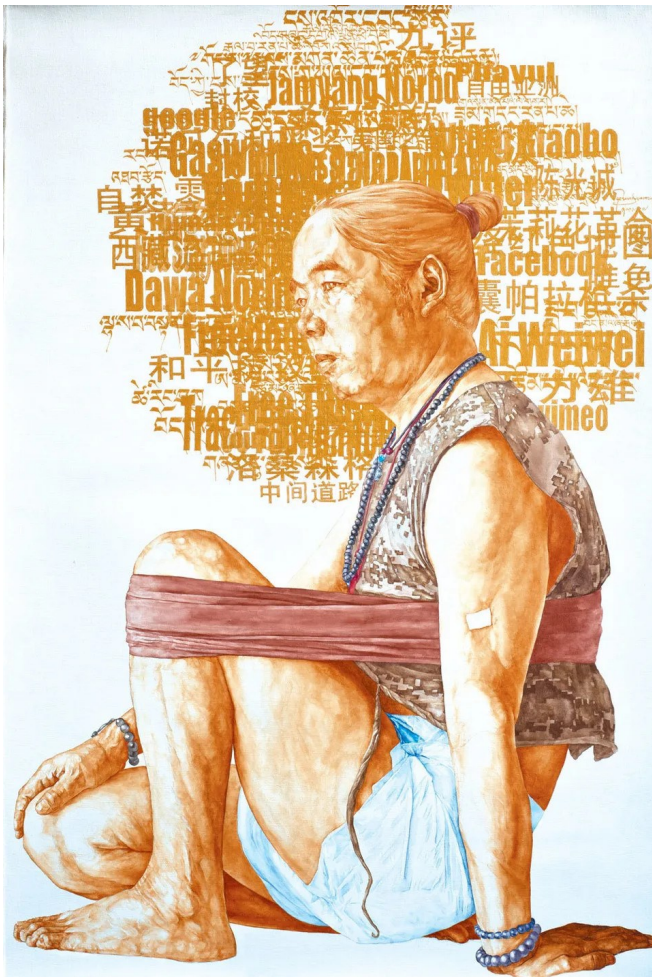
Buddhabilledet af Rabkar Wangchuk er et æstetisk møde mellem traditionel ikonografi og europæisk surrealisme. Buddhaansigtet er tegnet som det ville være på en traditionel tangkha eller et murmaleri, men det er opdelt i felter, og det er overlejret af stiliserede figurer. De tynde hvide streger, som er trukket hen over ansigtet er en kunstnerisk traditionsreference. Det er de kompositionslinjer, som den traditionelle thanka- eller murmaler tegner op som grundlag for sin skitse af billedet, for at det skal få de rette proportioner. Her er de tegnet oven på det farvelagte billede.

Stiliserende skyer danner baggrund, men trækker sig også ind over panden i billedets højre side. Den traditionelle fremstilling af buddhas hår er i højre side erstattet af vand. Toppen og den øverste del af venstre side er dækket af flydende sorte, brune og røde figurer, der siler og drypper ned over ansigtet og danner en plamage. Nogle sorte pletter ser ud som store blækklatter, dryppet på billedet forfra. Buddha ansigtets uforstyrrelige, kontemplative udtryk brydes af flydende substanser, der drypper, siler og klatter. Bevidsthedens spirituelle hegemoni over materien er brudt.

Selv om traditionskulturens stativ er tegnet op med hvide streger, er den ikke længere enerådende, men angrebet.

Rabkar Wangchuk: Consciousness, 2021

Benchung: Meditator Beware, 2015.

En anden tendens inden for den moderne tibetanske kunst er neo-realismen. Her vises landskaber og mennesker i konkrete situationer. Der er ikke nogen baggrund for realistisk menneskeskildring i den traditionelle tibetanske billedkunst, fordi den jo netop havde en sakral funktion.

Den realistiske menneskefremstilling kan derfor ses i sammenhæng med den tibetanske kunsts funktionsændring og sekularisering. Nogle af de realistiske billeder har et politisk motiv, andre et eksistentielt. I billedet af Benchung er der en detaljeret, naturalistisk fremstilling af en slidt krop.

Udtrykket peger i retning af en resigneret skepticisme, hvilket understreges af det lilla bånd fastlåsning af kropsstillingen. Det realistiske og naturalistiske udtryk brydes af baggrundens tekst-sammensurium, hvor der kan skimtes ord som google, facebook etc. Fortid og fremtid mødes i en opgivende eller vagtsom nutid, jf. billedets titel.

Også sammenstød med Pop Art og collageteknik møder man. Ikoniske figurer fra den tibetanske, sakrale kunst udskiftes med figurer fra den vestlige medieverden. Figurerne kan så ordnes i et traditionelt tibetansk kompositions mønster eller indgå i kombination med traditionelle og sakrale ikoner.

Billedet af Gade viser en Mickey Mouse figur iklædt en munkedragt. Figuren sidder i meditationsstilling og læser i en bog. Figuren har det sædvanlige fjogede Mickey Mouse grin.

Figuren er placeret i omgivelser, der skal illudere en klippehule. Billedet associerer altså til eneboerens, vismandens og den hellige munks bolig. I hulens højre side ses nogle sci-fi figurer med dykkerlignende masker, mens et firben kravler op af klippen.

Gade: Lets Sing That Song, 2015

Billedet er tvetydigt. Er det modernitetens hån af traditionskulturen? Eller er det, set udefra, den intellektuelles klage over kulturtabet.

Ang Sang: Faces of Buddha, 2011.

Men mest markant de hvide fugle, som ikke er duer, men gribbe, formentlig lammegribbe, de kæmpestore fugle, som er hjemmehørende i Tibet, og som i sammenhængen optræder som dødssymboler. I den nederste del af billedet ses det traditionelle tibetanske livshjul, som symboliserer samsara; her delt i en hvid og en sort halvdel med menneskeskikkelser i forskellige livsstadier.

Alt i alt altså et udtryk for bevidstheden om samsara, livscyklussen i moderne perspektiv. Liv og død i spændingsfeltet mellem tradition og modernitet i et satirisk, næsten sarkastisk perspektiv.

Billeder med politisk motiv findes der en del af, og de kredser i stor udstrækning om forholdet mellem Tibet og Kina med motiver som undertrykkelse og protest.

Billedet af Tenzing Rigdol på næste side er en traditionel fremstilling af Buddha, men ansigt og kropsdele er farvet sort. I bunden ses omridset af en tilbedende person, set bagfra, og her er hoved og krop ligeledes farvet sort. Kun klæderne og den cirkulære del af baggrunden står med farver. Udøvelsen af meditation og bøn fremtræder ikke som en mulighed eller en realitet, men som fravær. Både buddhaskikkelsen og den tilbedende er omspændt af realistisk malede flammer, der associerer til selvimmolation, en af de mest fortvivlede og desperate protestformer, der findes. Her forenes forestillinger om undertrykkelse og håbløs protest. Fladen bag figurerne er dækket af tekstlinjer.

Teksten er meget småt skrevet, og linjerne står meget tæt, så den er ulæselig. Undertrykkelsen og protesten sættes her ind i en kulturel kontekst, man ikke kan forholde sig til, men som fremstår som en uigennemgribelig mur.

Ang Sangs billede er komponeret som en collage. Det viser en figur, der er omridset af et traditionelt buddhahoved, men inddelt i felter, som indeholder mange forskellige figurer fra den vestlige og japanske medie- og kulturverden.

Der er Che Guevara, Micheal Jackson og mange flere, f.eks. et halvt portræt af Marilyn Monroe, hvis anden halvdel er en japansk teatermaske.

Toppen af figuren er et halvt buddhahoved og et halvt ur. Buddha-omridset indeholder altså en sammenstykning af ikoner fra vestlig og japansk mediekultur.

Splittelsen mellem den tibetanske traditionskultur og den vestlige verdens idoldyrkelse er tydelig. Der er også nogle dyrefigurer, f.eks. pingvin, panda og ged, som tydeliggør det satiriske aspekt.

Tenzing Rigdol: My world is your blind spot, 2019

Den nye tibetanske kunst udfolder sig funktionsmæssigt på helt andre betingelser end den traditionelle. Hvor den traditionelle tibetanske kunstner, der oftest var anonym, producerede sakrale billeder med den funktion, at de skulle være genstand for meditation og tilbedelse, er den moderne tibetanske kunstner et socialt set selvberørende individ, som skaber kunstværker til et marked, der efterspørger kunstoplevelser.

Den nye tibetanske kunst udfolder sig æstetisk i vidt forskellige retninger i mødet med vestlig modernitet, men samtidig er der en påfaldende og interessant konsistens mellem formeksperimenter og motiver.

Formeksperimenterne inkluderer ofte direkte referencer til figurer og ikoner i traditionel tibetansk kunst. De indgår så i nye sammenhænge eller brækkes i stykker, hvor stykkerne bliver dele af nye, komplekse eller splittede former. Referencerne til den traditionelle tibetanske kunst kan også være mere indirekte, hvor abstrakte formentaler associerer til alment kendte tibetanske kunststudtryk.

Motiverne er gerne eksistentielle som livs- og omverdensforståelse, livsformål og bevidsthed om selvet, men der er også politiske billeder imellem.

I de fleste af motiverne udtrykkes splittelse – mellem tibetansk og vestlig kultur – mellem tradition og globalisering – mellem åndelighed og materialisme. Den globale verdens popfænomener trænger sig på i mange af billederne.

Der holdninger, der udtrykkes, spænder vidt. De kan være muntre, tragiske og satiriske. Fælles for mange af dem er et spændingsfelt mellem fortabthed og søgen, selv om der også er nogle, der ikke lader noget håb tilbage. Den moderne tibetanske kunst giver et billede af en global såvel som en tibetansk virkelighed.

Note: Der findes ikke noget museum for moderne tibetansk kunst i Danmark. I New York findes The Rubin Museum of Art, som har en samling af tibetansk nutidskunst, og i Emmen i Holland findes Museum of Tibetan Contemporary Art. Billederne i denne artikel er bl.a. hentet fra disse museers kataloger.

Om forfatteren:
Jens Kornerup Walter er forfatter, filmproducent og lektor i oldtidskundskab og dansk.

Vest Tibet. Foto: Ole Ejnar Hansen

Udstilling, Sandmandala, Lamadans og Freds-puja

Selskabet arrangerede, fra den 9. –22. februar i år, i samarbejde med Kvarterhuset på Amager, en maleriudstilling med den la-dakhiske kunstner, Tashi Namgyal, der illustrerede Selskabets seneste bogudgivelse, ”Tibetanske Folkeeventyr”.

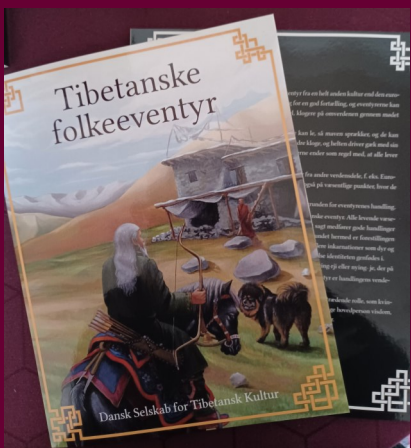
Vi havde også inviteret 4 lamaer fra Drikung Kagyu-skolen, bosat i Ungarn og Østrig, til at lave en sandmandala, optræde med lamadans og til at lave en freds-puja. Alle arrangementer, der var gratis, var vel besøgt, og vi fik mange positive tilbagemeldinger.

Mange har bl.a. takket os for arrangementet og sagt, at det var lige hvad de trængte til, i denne tid hvor krige og hjerteløse angreb på civile dominerer mediebilledet. Og med denne tilbagemelding fik vi opfyldt vores formål med arrangementet: at være et lys i mørket.

Stor tak til Kvarterhuset og deres dygtige og venlige medarbejdere!

TILBUD TIL MEDLEMMER:

Bogen ’Tibetanske Folkeeventyr’, kun 50 Kr!

Kunstneren Tashi Namgyal, der selv arbejder med mange forskellige stilarter, under et besøg på Louisiana Museum of Modern Art.

Fred fra Ladakh

Christian Holse Salicath

Foto: Christian Holse Salicath

Der er krig i verden, og mennesker lider overalt. Føljeton har været til tibetansk fredsceremoni på Amager for at se, om buddhisterne har løsningen.

Vi sidder cirka 50 mennesker i Kvarterhusets glassal tirsdag aften. Flertallet er pensionister. Jeg har lagt mit halstørklæde på gulvet som et tæppe, så jeg kan være så lydløs som muligt, når jeg skal skifte objektiv på mit kamera. På et bord i midten af lokalet står der to instrumenter, nogle æbler, syv guldsåle, Merci-chokolade, blomster og en Buddha-statue. Lama (læremester) Konchok rejser sig og fortæller om den fredsceremoni (puja), vi er kommet for at overvære:

“Vi er alle fra Ladakh, som er i Nordindien på grænsen til Tibet, men for tiden bor vi alle i Europa, så vi er også en smule europæiske. Formålet med denne puja er fred i verden. Lige nu er der meget konflikt alle vegne, mennesker slår hinanden ihjel, så verden har virkelig brug for mere medlidenhed, mere venlighed, og det er essensen af Buddha Dharma. Det er fred.”

Lama Konchok begynder på en kort, men koncentreret forklaring af tibetansk buddhisme for de uindviede.

Humlen er, at buddhismen kan opsummeres i tre punkter, basen, stien og resultatet – og at målet er nirvana, altså oplysning. Med den grundviden på plads, er vi nu klar til ritualet:

“Denne puja og efterfølgende meditation er en del af denne akkumulation af positiv energi i os og omkring os, og vi gør det med en aspiration om sand følelse for sansende væsener, der lider, særligt mennesker som lider i krig, i Israel og Palæstina, Ukraine og andre steder. Så vi vil oprigtigt skabe gode ønsker om velvilje med en aspiration om, at det her skal slutte, så alle vil blive glade og fredelige og frie igen. Det er det, vi vil dedikere denne puja til. Tak.”

Tromme for fred

Lama Konchok sætter sig ned, og de fire lamaer begynder alle at messe i kor med dybe, monotone stemmer. Det foregår i et rimeligt hurtigt tempo. Først synger Drupon Jigmet for med trommen, så tager Drupon Lhundup med de to bækkener over. En Drupon – finder jeg senere ud af – er en såkaldt “retrætimester”. Men siden alle fire har studeret buddhisme og opnået titlen lama, vil jeg nu tillade mig at betegne dem alle som lamaer.

Foto: Christian Holse Salicath

Rytmen skifter over i et mere bølgende flow, og tankerne flyver. Jeg ser billeder fra Palæstina og Ukraine for mig: en montage af smadrede bygninger, mennesker der græder, blod i beton. Så er jeg tilbage i rummet, og må minde mig selv om at være til stede. Men hvordan er man det? Lamaernes stemmeføring er neutral, de lyder hverken glade eller kede af det, men deres stemmer fylder rummet. Det føles både ophævet og meget banalt på samme tid.

Nogen ved siden af mig lukker øjnene. Jeg prøver at gøre det samme. Nogle gange bliver lamaerne stille, og så fortsætter de et øjeblik senere. Jeg begynder at forstå, at det er sådan her, hele ceremonien vil foregå.

Tortur i Tibet

Der går ikke længe, før jeg i stilheden tænker på den tibetanske dokumentarist Dhondup Wangchen, der blev fængslet og udsat for tortur af de kinesiske myndigheder i 2008 for at lave dokumentaren 'Leaving Fear Behind' om vilkårene i Tibet. Samme dag, han blev arresteret, opstod de voldeligste optøjer i landet siden 1959.

Tibet scorer bundkarakterer på frihed, politiske og civile rettigheder ifølge vagthundsorganisationen Freedom House. Sådan har det været, lige siden Tibet først indgik i rapporten i 1990. Samtidig er Tibet centrum for en af verdens største klimakatastrofer, da Himalayabjergene – også kendt som verdens tredje pol – er ved at smelte, hvilket har alvorlige konsekvenser for hele Asien, sådan som Føljeton også dækkede i Indien sidste år. Der er mange sørgelige ting, der må fylde i hovedet på en tibetansk buddhist.

Pludselig begynder Lhundup at slå de to bækkener sammen, Jigmet slår på trommen, og de to andre begynder at spille på deres tibetanske gyalinghorn, der lyder som en blanding af en trompet og en sækkepibe. De spiller hurtigt, mens pegefingrene bevæger sig op og ned på hornene. Det lyder rimelig voldsomt. Så stopper de, sætter hornene ned og fortsætter med at messe, mens Jigmet slår på trommen en gang i sekundet.

Foto: Christian Holse Salicath

Sådan fortsætter de, indtil en assistent sætter gyalinghornene på bordet og i stedet giver dem en klokke hver, som de bruger i venstre hånd, mens de har en lille figur i højre. De ringer med klokkerne i noget tid, indtil assistenten sætter dem på plads og giver hornene tilbage. De spiller og går tilbage til ren sang. Tempoet går ned, stemningen bliver lidt sørgelig, og så er der pludselig stille.

“Tak,” siger Lhundup. “Skal vi tage en kort pause?”

Kaffe og forfølgelse

I rummet uden for glassalen er der kaffe og kage. På væggene hænger der malerier af den ladhakisk-tibetanske kunstner Tashi Namgial, som også er til stede og hyggesnakker med nogle af deltagerne. Malerierne er baseret på tibetanske folkeeventyr, som Dansk Selskab for Tibetansk Kultur har udgivet i en bog for nylig. Jeg taler med selskabets formand, Grethe Sørvig, der har arrangeret lamaernes besøg.

Jeg spørger hende, hvorfor lamaerne slet ikke nævnte den undertrykkelse, tibetanerne har lidt under, siden Kina annekterede Tibet i 1951. Hun svarer, at tibetanske lamaer, munke og nonner sjældent udtaler sig om politik – udover “de få af dem, der er repræsenteret i den tibetanske eksil-regering”. Men taler man med dem personligt, vil de “selvfølgelig udtrykke bekymring og fortvivlelse over den undertrykkelse og forfølgelse tibetanerne i Tibet udsættes for”.

En anden grund til, at vi ikke hører så meget om Tibet, kan være fordi Kina systematisk truer udenlandstibetanernes familie for at tie kritiske stemmer. Har Grethe Sørvig hørt om den slags? “Ja, det sker hele tiden. Jeg har en tibetansk ven, der deltog i en demonstration mod Kina her i Danmark, og det fandt kineserne ud af, så de opsøgte hendes forældre i Tibet og truede dem. Men da kineserne var gået, ringede forældrene og sagde bare, at hun skulle fortsætte alligevel, det var de fuldstændig ligeglade med. Det er tibetansk spirit.”

Guidet stilhed

Jeg forventer lidt, at lamaerne vil tale om Tibet nu, siden pujaen for fred i Gaza og Ukraine er overstået. Men alle tibetanernes egne problemer hænger bare i luften. Instrumenterne er lagt til side, Lhundup sidder med en syngeskål, og lamaerne begynder at messe. Efter lidt tid bliver der stille, og Lhundup slår let på syngeskålen.

“Vær søde at lukke øjnene og lyt til lyden. Slap af i kroppen og sindet, og bare lyt.”

Lyden fra skålen runger længe i rummet, indtil den vibrerer og forsvinder. Jeg trækker vejret lydløst gennem næsen. Jo længere tid, der går, desto længere føles afstanden mellem min bevidsthed og min krop, som om kroppen bliver større og langsommere. Mine fingre føles enorme og følelseløse i mit skød.

Foto: Christian Hølse Salicath

Stilheden varer længe nu, og den bliver ved. En politisirene kører forbi et sted udenfor. Lamaerne begynder at messe. Jeg lytter med lukkede øjne, og så er det forbi. En assistent begynder langsomt at gå op til bordet, hvor han tager en af pladerne med Merci-chokolade og begynder at dele ud, mens en anden går rundt med dadler. Så sidder vi der og spiser, og det var aftenens program, får vi at vide efter et par minutter.

Folk begynder langsomt at rejse sig og gå hver til sit. Jeg hilser på Drupon Konchok Lhundup, der er leder af Drikung Kagy-skolen for buddhisme i Ungarn. Jeg spørger lidt ind til de syv guldskele, der åbenbart repræsenterer en symbolsk ofring af tilknytelse.

“At være knyttet til sine ting og sine medmennesker medfører altid lidelse, fordi man ikke vil miste dem, selvom det er uundgåeligt, så der medfører sådan en ofring en indre fred”, forklarer han.

Jeg spørger, om det også var det, de sang om. Ja, siger han, men også bønner om fred frem for krig, beskyttelse af de gode ting og frigørelse fra de dårlige ting. Han fortæller også, at de brugte mantraer om medlidenhed for alle de væsener, som skaber problemer gennem uvidenhed.

“Det handler om at sende dem kærlighed og medlidenhed, for de ved ikke, hvad de gør.”

Jeg takker ham og går derfra med en følelse af at have overværet et ritual, som jeg nødigt vil tilsmudse med min danske kynisme. Metroturen hjem er larmende normal. Mit milde kulturшок bliver hængende.

Fotos af Christian Holse Salicath

Artikel og fotos publiceret med tilladelse fra Christian Holse Salicath og Føljeton.dk.

Denne artikel blev første gang publiceret den 26/2 2024 i netavisen 'Føljeton'.

Om forfatteren

Christian Holse Salicath (1993) er journalist og cand.mag. i litteraturvidenskab. Han er født og opvokset i København.

Nyt fra Bestyrelsen

OBS! NYE BANK-KONTI TIL HVERT SPONSOR-PROJEKT

Indsamlingsnævnet kræver nu, at hvert af Selskabets sponsor-projekter skal have én bankkonto hver. Man finder hvert projekts kontonummer i en indrammet klumme, under beskrivelsen af sponsor-projekterne. Se ”Aktuelle Projekter”, på side 23 - 29.

HAR DU HUSKET AT BETALE KONTINGENT?

Deadline for kontingent-betaling er den 1. marts hvert år. Hvis du er usikker på om du har betalt i år, kan du kontakte Selskabets næstformand, Lillian Evang, tlf.: 28 83 85 88, telefon-tid mellem kl. 19:30 og 21:00), Email: lillian@evang.re.

ÅRSBERETNING

Du kan se referatet fra generalforsamlingen 2024, inkl. Årsberetning for 2023, på Selskabets hjemmeside, under fanebladet ”Selskabet”.

DEN STORE MESTER GAMPOPA OG HANS GURU, YOGI MILAREPA (2:2)

Af Geshe Ngawang Dhargyey

Dansk oversættelse: Grethe Sørvig

Mesteren fortæller sin historie

Milarepa sagde, ”Først vil jeg fortælle om mit liv, men inden jeg gør det, skal vi alle sammen hylde og lave prostrationer for vores store guru, Marpa, kilden til denne linjes praksis-tradition, som vi alle følger”. Efter, at de havde lavet prostrationer og hyldet Marpa, fortalte Milarepa sin historie:

”I vore dage er indiens mest berømte oplyste væsener og mahasiddhaer 1) Naropa og Maitripa. Marpa er disse to store og berømte indiske mahasiddhaers spirituelle søn. Og vores store lærer Marpa er holder af og kilden til disse belæringer. Dakharne 2), Dakinierne og Dharmabeskytterne gør ham berømt i alle himmelretninger. – Efter at have hørt om Marpas ry, besluttede jeg mig for at finde ham, uanset hvilke forhindringer jeg måtte møde.

Da jeg mødte Marpa, havde jeg ingen materielle ofringer at give ham, men jeg ofrede min krop, tale og sind til ham. Som svar på min oprigtige anmodning bekræftede Marpa elskværdigt, at han havde kendskab til effektive metoder til at nå Oplysning i løbet af et kort liv. Denne viden og indsigt var blevet overført til ham af den store mester, Naropa.

Jeg opholdt mig der i mange år. I løbet af denne tid modtog jeg flere dybe belæringer og praksisser fra min mester. Jeg levede et ydmygt og enkelt liv – totalt dedikeret, min motivation var ren, og jeg var fuldt besluttet på at nå Oplysning til gavn for alle levende væsener. Jeg har modtaget alle Marpas belæringer. Min

mester svor på, at der ikke var mere han kunne give mig. Jeg havde fyldt mit sinds vase til randen med min guru, Marpas, belæringers nektar.

Dette er hvad Marpa fortalte mig. Det er et meget vigtigt råd: ”Dette er de fem generationers tid, og specielt i denne tidsalder, hvor menneskers liv bliver kortere og kortere. Lad derfor være med at søge viden om alt. Forsøg at forstå essensen af din Dharma-praksis, og forsøg at perfektionere denne essens. Det er kun således du vil blive i stand til at nå Oplysning i løbet af et kort liv. Lad være med at forsøge at mestre alt muligt andet.

På grund af min store beslutsomhed og udholdenhed, i tråd med min guru, Marpas belæringer, og med en dyb forståelse af forgængelighed, har jeg opnået og erfaret en god indsigt på grund af disse belæringer.

Jeg har opnået en klar indsigt i De Tre Kayaer 3); Buddhaernes legemer: en total tillid til, og erkendelse af dem via egen erfaring, praksis og meditation. Jeg har tro på opnåelsen af De Tre Kayaer. Og på samme måde, som jeg har udviklet denne indsigt og erfaringer fra min praksis, vil jeg gerne give jer, alle de belæringer jeg selv har modtaget fra min kære guru, Marpa.

I må ikke betragte disse belæringer som teorier – som en intellektuel forståelse af Dharmaen. I skal udvikle en erfaring med dem, ligesom jeg selv har gjort”.

Derefter sagde Milarepa til Gampopa, ”Tag tilbage din guldstøvs-ofring. En gammel mand som mig har ikke behov for guld. Og tag tilbage den te, du ofrede – en gammel mand som mig har hverken gryder eller et køkken at lave te i. Jeg har hverken brug for guld eller te – tag hele din ofring tilbage. Hvis du selv mener, at du er rede til at hengive dig til mig, fuldt og helt, og at følge min vejledning, er du nødt til at leve som mig. Du bliver nødt til at leve et enkelt liv, og efterligne min måde at leve og praktisere på.”

Gampopa svarede, ”Hvis du ikke vil acceptere min te fordi du ikke har gryder eller et køkken, kan jeg gå et andet sted og lave te”. Derefter gik Gampopa til et hus i nærheden, lavede te og kom tilbage til sin guru med sin ofring. Milarepa blev meget tilfreds. Han tilkaldte de andre disciple, og sammen nød de den delikate te, som Gampopa havde lavet.

Milarepa underviser Gampopa

Milarepa spurgte Gampopa om de belæringer og praksisser han havde modtaget. Gampopa gav Milarepa en detaljeret beskrivelse af de lærere han havde haft, de belæringer han havde modtaget og de meditationspraksisser han havde lavet. Milarepa sagde, at de alle sammen var fremragende belæringer og, at Gampopa således havde det perfekte grundlag for at modtage Tummo (gtum-mo) 4) belæringerne – læren om indre ild, en korrekt metode til at realisere og få indsigt i Tomhedens sande natur.

Milarepa fortsatte: ”Selvom alle kraftoverførsler, belæringer og velsignelser du har modtaget fra dine tidligere mestre, er totalt acceptable i min tradition, bliver jeg nødt til at give dig endnu en indvielse blot for at være sikker på, at alt det andet du har modtaget ikke har mistet sin kraft. Jeg vil give dig en indvielse i Vajrayogini-praksissen 5)”. Efter kraftoverførslen gav Milarepa ham alle belæringer.

Gampopa gik med det samme i gang med at fordybe sig i praksisserne, og udviklede hurtigt en dyb forståelse for og indsigt i belæringerne. Hans indsigt voksede for hver dag, der gik, og han var meget tilfreds og lykkelig med sin fremgang. Han mediterede på Tummo, og han havde nye indre oplevelser hver dag.

En meget kold vinterdag mediterede han helt nøgen i en hule, for at teste den indre ild, han havde udviklet. Han forblev varm hele natten, men da han stoppede sin praksis om morgenen blev han øjeblikkeligt isende kold. Han lavede den samme praksis i en uge, og havde i slutningen af ugen visioner af De Fem Dhyani Buddhaer 6). Da han fortalte Milarepa om sine indre oplevelser og visioner af De Fem Dhyani Buddhaer, sagde Milarepa, ”Dette er hverken positivt eller negativt. Gør en yderligere indsats for at realisere det. Bliv ikke tiltrukket af sådanne visioner, men perfektioner den indre ilds kraft”.

Gampopa mediterede intenst i 3 måneder, og i slutningen af perioden følte han, at hele universet drejede rundt som et stort hjul. Efter at have haft denne vision i nogen tid, bad han Milarepa om råd. Hans guru svarede, ”Dette er hverken positivt eller negativt. Det er et tegn på, at de forskellige tanker og energier, der er forbundet med de forskellige subtile kanaler, nu er ved at samle sig og gå ind i Den Centrale Kanal. Du må gøre en yderligere indsats og meditere mere.

Efter at have lavet endnu mere praksis havde han en vision af, at Avalokitesvara gik ind i hans krop fra toppen af hans hoved, for derefter at blive formløs og ét med ham. Når han spurgte Milarepa om dette, sagde mesteren, ”Det er hverken positivt eller negativt. Det er en indikation på, at dit Kronechakra er ved at blive åbnet”. I løbet af den tid han praktiserede, gennemgik Gampopa en lang række indre fysiske forandringer. Han følte, at en kraftig vind og varm energi gik op og ned ad hans ryggrad. Da han rapporterede dette videre til Milarepa, replicerede han, ”Det er hverken positivt eller negativt. Det er en indikation på, at de subtile energikanaler er ved at blive åbnet og forbundet med hinanden i dit subtile legeme. Når du får kontrol over de subtile kanaler og de forbinder sig med hinanden, får du disse oplevelser. Nu skal du gå tilbage og fortsætte med at meditere”.

En anden gang havde Gampopa en fuld vision af alle de guddommelige væseners sindstilstand. Han havde en ren vision af, at de højere guder hældte nektar over og indviende de guder, der befandt sig på udviklingstrin under dem. Milarepa forklarede, ”Dette er hverken positivt eller negativt. Det er en indikation på, at du er ved at åbne Halschakraet. De forskellige velsignelses-punkter i din krop er ved at udvikle sig og blive aktiveret”.

På dette tidspunkt begyndte Milarepa at instruere Gampopa i mange forskellige yoga-øvelser, mudra- (hånd-) bevægelser og -stillinger og andre fysiske øvelser, som han skulle udføre for at åbne andre subtile kanaler og energicentre i kroppen. Han sagde til Gampopa, ”Bliv ikke tiltrukket af dette. Betragt dem blot som indikationer på, at du udvikler dig, men bliv ikke distraheret af dem. Fortsæt i stedet for at perfektionere disse praksisser”.

På dette stadium af ens meditationspraksis er det meget vigtigt, at disciplen lever i tæt kontakt med sin guru, fordi disciplen har behov for meget specifik vejledning. Hvis disciplen bor langt væk fra sin guru, kan gurun ikke give den daglige vejledning, som er nødvendig for disciplens udvikling. Hvis gurun selv ikke har personlig erfaring med det, som disciplen gennemgår, vil dette være et stort problem, og disciplens fremgang vil stoppe. Derfor er det vigtigt at have en guru, der er meget realiseret og erfaren, og at modtage daglig vejledning på hvert stadium af ens meditationspraksis.

Gampopas spirituelle fremgang

På dette stadium, hvor Gampopas meditation var blevet meget dyb, var han i stand til at ernære sig alene af spirituel kraft – han havde ikke behov for ordinær føde. En nat drømte han både om en Måneformørkelse og en Solformørkelse. Et populært tibetansk sagn forklarer eklipsen med, at sol og måne bliver spist af en dæmon. I Gampopas drøm at der var to typer væsener, der fortærede solen og månen – det ene på størrelse med et hår fra en hests hale og det andet lignede tynde insekter. Når Gampo bad Milarepa om råd vedrørende drømmen, sagde Milarepa, at han ikke skulle bekymre sig om han nu var på den forkerte vej, samt at det hverken var positivt eller negativt. Drømmen var et tegn på, at han gjorde fremskridt i sin meditationspraksis. Den betød, at de subtile energier fra de to kanaler på hver side af rygraden, nu var på vej til at samle sig og gå ind i Den Centrale Kanal 7).

Milarepa opmuntrede ham til at fortsætte sin praksis, da han betragtede alt dette som indikationer på hans discipels spirituelle udvikling. Når en discipel er i stand til at få de subtile energier fra de to kanaler på hver side af Den Centrale Kanal, til at strømme ind i Den Centrale Kanal, er vedkommende kommet meget langt i sin udvikling. Systemet med de subtile energier og kanaler er det samme hos alle mennesker. Vanligvis strømmer den subtile kanal overvejende i den ene eller den anden af de to kanaler på hver side af Den Centrale Kanal, alt efter hvilket næsebor de ånder mest med. Dem, der ånder mest med det højre næsebor, og derfor aktiverer den højre kanal mest, oplever at blive forhindret på den åndelige vej af tilknytning. Dem, der ånder mest igennem det venstre næsebor, og derfor aktiverer den venstre kanal mest, oplever at blive forhindret af aggression. Således oplever vi almindelige mennesker, at vi har svært ved at udvikle de konstruktive tanker, der opstår i Den Centrale Kanal, fordi den er blokeret. Yogier, der har kanaliseret de subtile energier ind i Den Centrale Kanal har fjernet blokeringerne. Således, fordi de er i stand til at dirigere de subtile energier ind i Den Centrale Kanal, tænker de kun positivt og har kun positive intentioner.

Efter, at Gampopa havde besøgt Milarepa, var Milarepa meget tilfreds. Men alt han sagde til Gampopa, efter hver gang han havde hørt om hans indre oplevelser var, ”Fortsæt med at praktisere”, hvilket betød, at Gampopa, når de indre oplevelser blev dybere og dybere, måtte fortsætte til han nåede Oplysningstilstanden. Milarepa vovede ikke at fortælle ham direkte om hans fremgang, af frygt for, at Gampopa skulle blive stolt, hvilket ville forhindre hans videre fremgang på den åndelige vej.

Gampopa mediterede alene i en hule i en måned. Ved slutningen af hans tilbagetrækning, havde han en fuld vision af Hevajra 8), hans mandala og alle de guddomme, der tilhører Hevajras mandala. I det øjeblik

han så dette, tænkte han, at det var det hans lama mente når han sagde, ”Fortsæt med at meditere”. Det var det, der var målet for hans praksis. Men, denne vision blev efterhånden afløst af andre visioner af mandalaer og andre buddha-figurer. En dag havde han en vision af en udstråling af Heruka 9), der inkluderede en fuld mandala af guddommen, konstrueret af ben. Milarepa advarede ham om at tro, at dette var en stor opnåelse, og sagde, at dette hverken var positivt eller negativt. At det kun var et tegn på, at han var ved at aktivere Navlechakraet. Når du åbner Navlechakraet helt, vil du se alt som værende hvidt – så hvidt som ben, der er bleget af solen, fordi det hvide bodhichitta 10) er fuldt udviklet.

Gampopa havde herefter en oplevelse, hvor han følte, at han blev gigantisk stor. Han følte det som om alle slags væsener fra alle eksistensplaner kravlede rundt på hans lemmer, tæer og over hele hans krop. Dette var et tegn på, at han havde udviklet en oplyst persons subtile legeme. Op til dette stadium havde han kun lavet den generelle tummo-praksis – meditation på den indre ild. Nu kunne han modtage instruktioner i den mest avancerede tummo-praksis.

Indre oplevelser, drømme og opnåelser

Som nævnt: Hver gang Milarepa blev fortalt om Gampopas indre oplevelser på de forskellige udviklingstrin, svarede han, ”Det er hverken positivt eller negativt. Mediter mere”. Han gav Gampopa den fulde forklaring på hvad disse visioner og oplevelser betød, men undlod altid at rose ham. Og det er sådan det skal være, og hvordan en guru bør adressere sine disciple. Hvis en guru giver for meget ros, og opmuntrer for meget, ved fx at sige, ”Denne oplevelse er meget vigtig”, eller, ”Nu har du haft en rigtig stor indre oplevelse”, vil disciplen blive selvoptaget og selv-imponeret, hvilket vil være en stor forhindring. Disciplen vil ikke udvikle sig, og vil blive tilknyttet sine indre oplevelser.

Selvom hans livshistorie bliver beskrevet på nogle få sider, var Gampopa nødt til at meditere i måned efter måned. At nå så langt, at man får de beskrevne oplevelser, tager vanligvis flere år med intens meditationspraksis. På dette stadium havde Gampopa tre-og-tredive særlige drømme efter hinanden. Men da det vil føre for langt at fortælle om dem alle sammen, vil jeg kun fortælle om den sidste af dem.

Når Milarepa bad sine tre hoved-disciple, Gampopa, Rechungpa og Lingrepa, om at fortælle ham om deres drømme, fortalte Lingrepa, at han havde haft en drøm om en solopgang. Han fortalte sin guru, at i hans drøm var solen lige nået til toppen af et bjerg, at den fokuserede sine stråler direkte på hans hjerte og, at hans hjerte i samme øjeblik var blevet transformeret til et stort lys. Rechungpa fortalte, at han havde haft en drøm om, at han gik gennem tre byer, mens han larmede rigtig meget.

Gampopa ville imidlertid ikke fortælle Milarepa om sin drøm. Han bøjede sig blot for ham, græd og lagde sit hoved sin på mesters knæ. Han sagde sørgmodigt, at hans drøm ikke var værd at fortælle om. Det var en ond drøm, som kun kunne betyde, at han var en forfærdelig person. Han var bange for, at den betød, at han havde mange forhindringer, og bønfuldt Milarepa om at slippe for at fortælle om den. Milarepa sagde til Gampopa, at han godt vidste hvornår en drøm var god eller dårlig, og bad ham om at fortælle om den.

Lingrepas drøm, der var den bedste af dem alle, fik Lingrepa til at tro, at han var den mest udviklede af de tre disciple, fordi drømmen var så fyldt med positive tegn. Milarepa fortolkede hans drøm, som den værste. Han sagde, at den indikerede, at hans medfølelse var meget lille, og at han ikke ville gøre meget gavn i denne verden. Solstrålerne, der fokuserede direkte på hans hjerte betød, at han ville komme til dakin Varayoginis 5) buddha-lande i dette liv. Han fortolkede Rechungpas drøm som en indikation på, at han ikke ville nå oplysning i løbet af et liv. At han skulle vente tre inkarnationer mere, fordi han havde brudt løfter om at gøre noget for Milarepa tre gange.

Det, der virkede som et mareridt for Gampopa var, at han i sin drøm havde befundet sig på en åben mark med mange dyr og, at han gik rundt og huggede hovederne af dem. Gampopa blev overrasket da Milarepa så tilfreds ud over at høre om hans marerit-agtige drøm. Efter, at han havde fortalte sin mester om den, sagde Milarepa, ”giv mig din hånd”, og han holdt den med stor kærlighed. Han sagde, at han havde stor tro på Gampopa og, at han havde levet op til hans forventninger. Han fortalte dem, at det, at han havde hugget hovedet af dyrene betød, at han ville befri mange levende væsener fra samsara.

Milarepa sagde, ”Nu er mit arbejde med at gavne levende væsener - mit arbejde for at bevare og sprede Dharmaen - færdigt. Jeg har en anden, der kan tage min plads”.

Gampopa var nået til det stadium, hvor han ikke længere åndede som almindelige levende væsener - han åndede nu kun én gang om dagen. Han havde nu uendelig mange erkendelser og visioner af Buddhaer i deres sande form, inklusive de Otte Medicin Buddhaer og de Fem-og-tredive Tilståelses Buddhaer 11)

Milarepa fortalte Gampopa, at han nu var i stand til at modtage belæringer fra Sambhogakaya – en Buddhas subtile legeme, som kun de højere Bodhisattvaer, der har en ideløs oplevelse af Tomheden, kan se. Snart ville han også blive i stand til at opleve Dharmakaya – den formløse og overalt tilstedeværende bevidsthed, som kun er tilgængelig for en, der er fuldt Oplyst.

Veje skilles

En dag sagde Milarepa til Gampopa, ”Jeg er meget gammel og vil gerne tilbringe resten af mit liv med dig. Men på grund af kraften fra nogle tidligere bønner, skal vi nu skilles ad, og du skal rejse til Den Centrale Provins Ü (dBus) 12”.

Milarepa gav Gampopa mange gode råd, og advarede ham mod stolthed, specielt fordi han havde så mange overnaturlige evner. Han sagde til ham, at han ikke skulle være optaget eller stolt af sin viden om fortid og fremtid, eller af sin ekstraordinære fysiske kraft, da dette kunne blive en stor forhindring for ham. Han advarede ham specielt mod at finde fejl hos andre. Han belærede ham om, at man aldrig ved hvordan andre mennesker er i virkeligheden, at de kun kan bedømme sig selv. At det på ingen måde var muligt for Gampopa at dømme dem, uanset om deres handlinger var positive eller negative.

Milarepa bad derefter Gampopa om at tage til et særligt sted og etablere et kloster der. Han forklarede, at han ville finde alle sine disciple der - alle dem han på grund af karma skulle arbejde for at sprede Dharmaen sammen med. Han advarede Gampopa mod at leve i nær kontakt med personer, der var underlagt de tre sindsgifte, tilknytning, vrede og ligegyldighed (overfor spirituelle belæringer) – fordi de ville påvirke ham. Han advarede ham også i mod at leve i nær kontakt med mennesker, der er underlagt tiltrækning og afsky, samt personer, der er nærige, da lang nærkontakt med dem ville resultere i, at han begynder at samle på de mindste stykker træ. Han underviste også Gampopa i at altid være meget tålmodig, og aldrig tilsidesætte sine lamaer, selvom han betragtede sig selv som Oplyst. Han burde holde sin krop og bolig ren, og være venlig overfor alle mennesker. Til sidst sagde Milarepa, at Gampopa skulle styrke alle sider af sine opnåelser ved at fortsætte sine meditationspraksisser til han nåede den fulde Oplysning.

Milarepa sagde farvel til Gampopa på samme måde, som hans egen guru, Marpa, havde sagt farvel til ham. Han lavede mange forberedelser til Gampopas afrejse og gav ham mad med på rejsen, og sammen med sine andre disciple fulgte han ham et stykke på vej. Før han rejste fra sin guru, reciterede Gampopa flere lovprisnings vers og gav udtryk for uendelig stor taknemmelighed for, at han havde mødt Milarepa i dette liv.

Han sang om hvordan det havde været hans eneste ønske at møde ham, og om hvor taknemmelig han var for, ikke kun at have været i stand til at studere Milarepas belæringer og skole, men at han havde den gode karma til at kunne kombinere denne viden med de belæringer han havde modtaget fra sine Kadampa mestre. Gampopa var overbevist om, at han havde brugt sit kostbare menneskeliv på bedste måde.

En sidste bro at krydse

Da de kom frem til en bro, sagde Milarepa, ”Nu skal du gå videre alene. Tag din afsked med mig. Jeg vil ikke gå over broen af lykkebringende årsager”. Derefter velsignede han Gampopa, der gik over broen. Da han var kommet over broen, bad Milarepa ham om at komme tilbage. ”Kom tilbage en gang til, jeg har en meget speciel belæring jeg vil give dig. Hvis jeg ikke giver den til dig, hvem skal jeg ellers give den til?”

Gampopa spurgte, ”Skal jeg ofre en mandala til dig for denne særlige belæring?” Milarepa svarede, at en ofring ikke var nødvendig. Han advarede ham om, at ikke lade denne belæring gå til spilde, men at gemme den dybt i sit hjerte. Derefter vendte Milarepa ryggen til Gampopa, løftede sin chupa, og viste ham sin bare bagdel. Gampopa så, at huden på Milarepas bagdel lignede tykt, hærdet læder. Milarepa sagde, ”Som praksis er der intet, der er bedre end meditation, når du ved hvad du skal meditere på, og hvordan du skal meditere på det. Jeg, der har fået viden om og indsigt i mange forskellige meditations-metoder, har mediteret til, huden på min bagdel er blevet hård og tyk, som læder. Du bør gøre det samme. Dette er min sidste belæring til dig”.

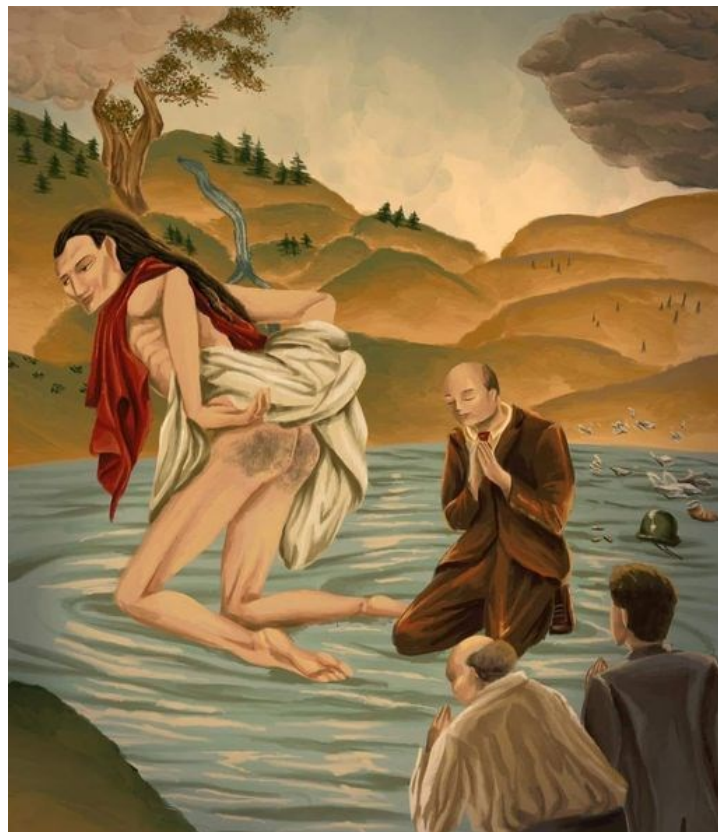
Derefter sagde han til Gampopa, at det var på tide at rejse. Disciplen forlod sin mester og tog til et sted syd for Lhasa, hvor han, i tråd med Milarepas spådom, etablerede sit kloster.

Konklusion

Bogen ’Befrielsens Juvel’ er et resultat af de spirituelle oplevelser som Gampopa havde, baseret på praksis af belæringer og meditationsmetoder som han modtog fra Kadampa mestre og Milarepa. Da han skrev bogen, var han, ifølge begge skoler, en oplyst mester, og han kombinerede visdom fra begge skoler i sin tekst.

Egentlig er der ingen forskel på os og Gampopa og Milarepa. Milarepa var først en almindelig person, fyldt med negativ karma fra hans skadelige destruktive handlinger. Men han arbejdede hårdt for at fjerne sine forstyrrende følelser og uvidenhed, og udviklede gradvist erkendelser og indsigt. Det samme gælder Gampopa – også han var nødt til at arbejde hårdt for sine åndelige opnåelser. Da de startede, var de ikke oplyste væsener, og det var ikke nemt for dem at meditere og udvikle visdom. Mht. Milarepa, så var han værre end de fleste af os, hvilket viser, at det er muligt at nå fuld Oplysning i løbet af ét liv, hvis vi er villige til at gøre en indsats. Når vi udvikler samme udholdenhed og mod som de store mestre, kan vi selv blive som Milarepa og Gampopa.

- Teksten er en del af en mundtlig oversættelse af Lobsang Gyeltsen, Dharamsala, Indien, 1979, redigeret af Samaya Heart og Alexander Berzin. -

Milarepa viser Gampopa sin bagdel.

ORDLISTE

- 1) **Mahasiddha:** en oplyst person, der via yogisk praksis har – i tillæg til uendelig stor medfølelse, kærlighed og visdom – udviklet flere overnaturlige evner.
- 2) **Dhakaer og Dakinier:** direkte oversat: ”Himmelvandrere”. En Dakini er en visdomsgudinde, der ofte vejleder de højere lamaer og yogier telepatisk. En Dhaka er hendes mandlige modstykke.
- 3) **De Tre Kayaer:** Kaldes også for Trikaya. Ordet ”Kaya” betyder ”legeme”, i denne forbindelse i abstrakt forståelse. Henviser til de tre niveauer en Buddha manifesterer sig på: **Dharmakaya:** Buddhaernes inderste væsens legeme. Den absolutte og direkte oplevelse af det rene sind; den formløse og over alt tilstedeværende bevidsthed, eller Tomheden. **Sambhogakaya:** Buddhaernes ”lyksalighedslegeme”. Den direkte oplevelse af sindets eller Tomhedens Klarheds-aspekt. Det aspekt af Buddhanaturen, der kommunikerer Dharmen til de fysiske manifesterede Buddhaer og Bodhisattvaer, og som viser sig i form af de fredelige og vrede Buddhaer. Mantraer, der er forbundet med de forskellige Buddha-aspekter kommer også herfra. **Nirmanakaya:** Buddhaernes fysiske manifestationer, som fx Sakyamuni Buddha. Denne kaya giver en direkte oplevelse af sindets dynamiske aspekt. Det er niveauet hvor Buddhaer og Bodhisattvaer manifesterer sig for at sprede Dharmen, og gavne alle levende væsener.

- 4) **Tummo-praksis:** Tibetansk yogisk praksis på ”den indre ild”. Praksissen inkluderer både visualisering af de indre, subtile kanaler og åndedrætsøvelser. Formålet med praksissen er at samle den subtile energi i Den Centrale Kanal (sanskrit: Shushumna nadi) og aktivere de forskellige chakraer, hvorigennem ens visdom og indsigt bliver dybere og dybere. Når den samlede energi rejser til, og åbner, Krone-chakraet (sanskrit: Sahasrara-chakra) på toppen af hovedet, når den praktiserende målet med praksissen, som er Oplysning.
- 5) **Vajrayogini praksis** Fokuserer på udviklingen af oplyst opmærksomhed eller indsigt i Tomhedens Klarheds-aspekt, ved at påminde om, at essensen af alle fænomener er Tomhed-Klarhed, eller Det Rene Sind. Den mest kendte Yogini-tantra er Sri Cakrasamvara, der også kaldes for ’Kongen af Yogini-tantraer’ og ’Moder Tantraerne’ indenfor tibetansk buddhistisk tradition. Vajrayogini-praksissen var oprindeligt en del af Sri Cakrasamvara, men regnes nu for en selvstændig praksis.
- 6) **De Fem Dhyani Buddhaer eller Tathagataer:** De fem Buddha-familier, der repræsenterer de fem visdomme, deres korresponderende hovedsindgifte og eksistensplaner, samt skandahaer, de fem farver og de fem elementer.
- 7) **Den Central Kanal** befinder sig parallelt med rygraden, fra Rod-chakraet til Krone-chakraet. Det er den største subtile kanal i det subtile legeme, eller ”Vajra-legemet”, som det også kaldes.
- 8) **Hevajra** et kraftig beskytter-aspekt af Buddha.
- 9) **Heruka** det samme som Hevajra.
- 10) **Det Hvide og Røde Bodhichitta.** Refererer til maskuline og feminine energier i det subtile legeme. Det hvide Bodhichitta er maskulint, har sit sæde i Kronechakraet og repræsenterer Form, og Det Røde Bodhichitta er feminint, har sit sæde i Navlechakraet og repræsenterer Tomhed.
- 11) **De Fem-og Tredive Tilståelses Buddhaer.** Oplyste væsener, der har en særlig kraft til at rense negativitet og moralsk forfald hos dem, der reciterer deres navne og har tro på dem.
- 12) **Den Centrale Provins Ü:** Ü-tsang, den ene af Tibets hoved-regioner. De to andre er Kham og Amdo.

Illustration af en tibetansk yogi, der laver Tummo.

Aktuelle Projekter

Alle donationer går ubeskåret til de forskellige hjælpeprojekter.

OBS at alle projekter har fået en bankkonto hver, hvilket er Indsamlingsnævnets nye krav.

Drepung Gomang

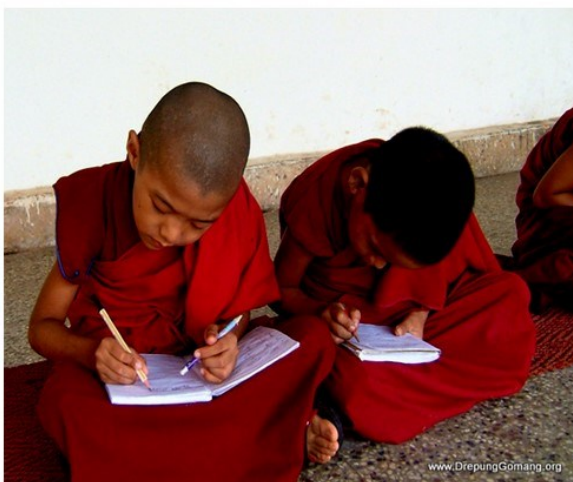
(Kodeord: DG)

Drepung Gomang School er en underafdeling af Drepung Gomang Cultural Association og det berømte kloster Drepung. Skolen, der huser ca 200 munke i alderen 7-18 år, er en moderne folkeskole fra 1. til 10. klasse. I tillæg til at undervise i buddhisme, undervises der også i almene og kreative fag, som fx engelsk, matematik, naturvidenskab, litteratur, kalligrafi, historie og tibetansk.

Skolen er først og fremmest et uddannelses tilbud til meget fattige eller forældreløse tibetanske børn, og til munke, der for nyligt er flygtet fra Tibet.

Skolen er fuldt og helt baseret på sponsorgaver, og har behov for hjælp til lærernes løn, skoleprojekter, studiemateriale, mad, tøj og udgifter til vedligehold af bygninger.

OBS det nye bank-konto nr. til dette projekt

Hvis du gerne vil støtte dette projekt, kan du betale via netbank til: reg.nr. 9570, kontonr.: 13 76 45 14. Husk at skrive projektets kode-ord, DG, på din indbetaling.

The Tsering Elder's Home

(Kodeord: TEH)

To af beboerne på Tsering Elders Home. Det fremkommer tydeligt, på billedet, at beboerne spiser sundt, mediterer hver dag og primært bliver behandlet med tibetansk medicin, hvis hovedformål er at balancere krop og psyke. Således slipper de for det meste, for de bivirkninger, som man ofte får ved behandling med kemisk medicin. (Foto: Yangji Sherpa Eliassen).

The Tsering Elder's Home er et moderne plejehjem, grundlagt i 2003 af 'Tibet Fund', der er tilknyttet eksilregeringens indenrigsministerium.

Plejehjemmet, der ligger i Boudha, udenfor Kathmandu, har pt. 30 ældre og handicappede beboere og 6 ansatte - en leder, en sygeplejerske, to kokke og to medhjælpere. En

tibetansk læge er også fast tilknyttet plejehjemmet.

Plejehjemmet har behov for økonomisk støtte til hjælpemidler til pleje og genoptræning, mad og tøj til beboerne, vedligehold, løn til de ansatte, og alt det, der er forbundet med at drive et moderne plejehjem.

Obs det nye bankkontonummer. til dette projekt

Hvis du gerne vil støtte dette projekt kan du betale via netbank til: reg.nr. 9570, kontonr.: 13 76 45 22, og skrive projektets kodeord: TEH på din indbetaling.

Tsering Elders Home har været lukket for udenforstående i ca 2 år pga. Corona, men frivillige underholder og aktiverer beboerne med bl.a video-belæringer af HH Dalai Lama (tv), kort og andet spil, og traditionel tibetansk sang og - for dem med gode ben - også dans. På billedet til højre synger beboerne et hymne og ofrer kathaks til H.H. Dalai Lama. (Foto: Tsering Elders Home)

Dharamsala Animal Rescue

(Kodeord: DAR)

Dharamsala Animal Rescue er en velfungerende sponsorbaseret veterinærklinik i Dharamsala i Indien, hvis arbejde er internationalt anerkendt og har resulteret i flere internationale priser. Alle dyr, både de hjemløse og privatejede, får gratis veterinærhjælp af organisationen, der også vaccinerer alle de hjemløse hunde de kan finde i området mod rabies, hvalpesyge o.a., og steriliserer dem. Gadehunde bliver desværre ofte udsat for trafikulykker, og mange af dem har desuden smertefulde hudsygdomme. Disse hunde bliver indlagt på klinikken til kirurgisk og medicinsk behandling, og bliver boende der til de er raske nok til at klare sig på gaden igen. Andre bliver på klinikken til de bliver adopteret. Klinikkenes medarbejdere besøger også lokale skoler og underviser børnene i hvordan de skal behandle gadehunde, dvs. sætte mad ud til dem, ikke skade dem, undgå dem hvis de viser symptomer på rabies og at ringe klinikken hvis de ser skadede eller syge dyr. De formidler også adoption af hunde til indiske og udenlandske "forældre", og hjælper til med papirarbejde og fragt af hundene. Organisationens har behov for hjælp med penge til dyrefoder, medicin, husleje og løn til veterinærer og andre ansatte.

Obs det nye bakkontonummer til dette projekt. - **Hvis du gerne vil støtte dette projekt kan du betale via netbank til: reg.nr. 9570, kontonr.: 13 76 45 30, og skrive kodeordet DAR på din indbetaling.**

Tibetan Nuns Project

Kodeord: TNP

Tibetan Nuns Project er en paraplyorganisation for 7 tibetanske nonneklostre i Indien, Ladakh og Nepal, der tilsammen huser 700 nonner. Organisationen kontaktes af de forskellige klostre når de har behov for økonomisk hjælp til reparation af bygninger, til større indkøb, fx af cisterner, vandrør, undervisningsmateriale o.l., og organiserer undervisning i buddhisme og i almene fag, som fx geografi, historie, matematik, engelsk, tibetansk, computer o.l. på hvert kloster. Ved at støtte dette projekt, hjælper man således flere nonneklostre økonomisk.

Tibetan Nuns Project hjælper også nonner, der lige er flygtet fra Tibet med at finde plads på et kloster i Indien eller Nepal.

Det er også Tibetan Nuns Project, der står bag successerne med, at tibetanske nonner nu har mulighed for at studere højere buddhistisk filosofi, og rigtig mange nonner har nu taget den højeste mulige eksamen, og kan kalde sig "Geshe-ma" der er ækvivalent med munkenes højeste titel, "Geshe" hvilket kan sammenlignes med en vestlig professortitel i buddhistisk filosofi og religion.

Obs det nye bankkontonummer til dette projekt.—**Hvis du gerne vil støtte dette projekt kan du betale via netbank til: reg.nr. 9570, kontonr.: 13 76 45 49, og skrive kodeordet TNP på din indbetaling.**

Rachen Kloster

Kodeord: RA

Rachen nonnekloster har fået nye, ekstra forstærkede tage på de fleste af bygningerne. (Foto: Kopan)

Den smukke og svært tilgængelige Tsum-dal er et såkaldt Beyul - 'en hellig skjult dal' - velsignet og forseglet af Guru Rinpoche i det 9. årh. Mange berømte yogier og lamaer har mediteret her i århundreder. (Foto: Kopan).

Rachen kloster ligger ved foden af bjergkæden Ganesh, hvis højeste tinder er 7000 m høje, og bliver ofte beskadiget af laviner, stensked og jordskælv. (Foto: Kopan)

Drupa Rinpoche, der grundlagde Rachen i sin forrige inkarnation, under et besøg på klostret i 2018. (Foto: Kopan)

Tsum-dalen og Rachen kloster

Rachen nonnekloster ligger i den mystiske Tsum-dal, på grænsen mellem Nepal og Tibet, på 3500 meters højde. Selvom dalen ligger i det nuværende Nepal, er befolkningen og deres religion og kultur, pga. nærheden til Tibet og fordi dalen ligger så isoleret fra resten af det nepalesiske samfund, tibetansk. Rachen og det nærliggende munkelostret, Mu, blev etableret i 1936 af den bhutanesiske lama, Drupa Rinpoche, der i mange år mediterede i forskellige huler i området. Da Drupa Rinpoches nuværende inkarnation ikke har mulighed for at tage sig af driften af klostrene, fordi han som regel er i tilbagetrækning, bad han for nogle år siden Kopan klostrets abbed, Zopa Rinpoche, om at overtage ansvaret for dem. Fra at være to meget faldefærdige klostre, med meget ringe boligforhold, især for nonnerne, der hele tiden forværredes af laviner, jordskælv og andre naturkatastrofer, er Rachen nu, under Zopa Rinpoches ledelse og dygtighed mht. at skaffe sponsorer, fx os - igen begyndt at blomstre.

Klosterbygningen på Rachen er nu ved at udbygges og forbedres. Tagene, og de dele af klosteret der har ryggen mod de 7000 meter høje Ganesh-bjerge, og som hver vinter udsættes for laviner, er blevet forstærket og er nye bygninger er kommet til, bl.a. en ny gompa (tempelbygning). Modsat tidligere år, hvor nonnerne sultede og sov på kolde jordgulve, har alle de 80 nonner nu egne, varme klosterceller. På grund af donationer fra Vesten bliver der nu ofte sendt madvarer, tøj, undervisningsmateriale og andre fornødenheder op til Rachen, enten med Yakokser eller helikopter.

Mange af Rachens nonner bor nu på Kopan kloster i Boudha om vinteren, hvor de modtager buddhistiske belæringer og undervisning i tibetansk, engelsk, computer og andre mere almene fag, og opnår viden, som de viderebringer til Tsum-dalens børn, der nu får den uddannelse de ellers ikke ville have mulighed for at få. Der bor nu også en tibetansk læge på klostret, der også betjener alle dalens beboere. Da det for det meste er munkelostre, der traditionelt modtager donationer, er nonnerne på Rachen meget glade for, at vi har valgt at kun hjælpe dem, og vi får hvert år takkebrev og små gaver fra dem, og denne tak vil vi viderebringe til alle Jer, der donerer penge til projektet!

Obs det nye bankkontonummer til dette projekt. - Hvis du gerne vil støtte dette projekt kan du betale via bankoverførsel til: reg.nr. 9570, kontonr.: 13 76 45 57 og skrive kodeordet RA på din indbetaling.

Kong fu Nonnerne

Kodeord: KN

Drukpa Kagyu-nonneme på klosteret Druk Amitabha Mountain udenfor Kathmandu - de såkaldte Kong fu-nonner - har, i tillæg til, at de er seriøst praktiserende buddhister og har højere eksamener i buddhistisk filosofi, også en meget velfungerende og mange-facetteret humanitær organisation. De bringer fx ofte mad og medicin ud til afsidesliggende landsbyer i Nepal og Ladakh, hvor de samtidigt underviser befolkningen i bæredygtig landbrug o.a.

De har også fokus på kvinders rettigheder, og underviser landsbybefolkningen i dette, samt i det naturlige i kvinders månedlige cyklus, hvilket stadigvæk er tabu i visse landsby-samfund i Nepal. Nonnerne syr selv genanvendelige hygiejnebind, som de deler ud til landsbykvinderne, sammen med nonnernes egen hjemmeproducerede sæbe og andre hygiejneartikler.

De har også stort fokus på klimaet, og tager ofte på flere måneders lange rejser i Himalayaregionen, enten til fods eller på cykel, hvor de renser naturen for affald, får landsbyboerne med, og lærer dem hvordan de kan tage hensyn til naturen og klimaet.

Mange af nonnerne er også uddannet i grundlæggende sygepleje, og assisterer de vestlige kirurger, der årligt besøger regionen for at gratis øjenkirurgi.

Nonnerne dyrker selv det meste af deres egen mad på klosterets grund. Her har de også oprettet et dyreinternat for hjemløse dyr, og dyr, der ellers skulle slagtes, hvor dyrene kan leve et godt liv, uden frygt, til de dør en naturlig død.

Deres spirituelle overhoved, Gyalwang Drukpa Rinpoche, er en stor pioner med hensyn til nonners rettigheder, bl.a. ved at give dem ret til at studere buddhistisk filosofi på et højt niveau og til at lave de lama-danse, som traditionelt og i århundreder kun har været forbeholdt munke. Dette har resulteret i trusler om vold fra mere konservative buddhistiske institutioner, der bl.a. har truet med at brænde deres kloster ned. Dette igen resulterede i, at Rinpoche ansatte en lærer i kampsporten Kong fu, så nonnerne kunne beskytte sig selv og deres kloster. Deraf betegnelsen 'Kong fu-nonneme'. Efterhånden som nonneme er blevet dygtigere til Kong fu, er de også begyndt at undervise kvinder i Nepal og Ladakh i

sporten, så de kan beskytte sig mod de overfald og voldtægter, der efterhånden er blevet så udbredt i Indien og Nepal. Praktiseringen af Kong Fu anbefales også af nonneme, som en del af spirituel praksis, da det gør det nemmere at fokusere sindet under meditation.

Nonnerne bringer mad og andre fornødenheder til fods og nogle gange på cykel til afsidesliggende landsbyer i Himalayaregionen. Foto: Abutchernesbitt.

Nonnerne har vundet flere priser for deres arbejde. I 2022 på Den Internationale Kvindedag, fik de igen en pris fra den indiske regering for deres arbejde for kvinders rettigheder og sikkerhed. Foto: Druk Amitabha.

Obs det nye bakkontonummer til dette projekt.

Hvis du gerne vil støtte dette projekt kan du betale via bankoverførsel til: reg.nr. 9570, kontonr.: 13 76 84 12, og skrive kodeordet KN på din indbetaling.

Kanchha Sherpa Foundation

Kodeord: SHE

Kanchha Sherpa Foundation er Selskabets nære samarbejdspartner i Namche ved Everest Basecamp i Nepal. Organisationen hjælper skolebørn fra mindre bemidlede familier i Namche Bazaar og landsbyer i omegnen, med alt fra bøger, ransler (et stort hit), skriveudstyr og tøj, og hvert år får flere elever stipendier til videre skolegang og studier.

Organisationen deler også ud varmt tøj, tæpper, køkkenudstyr og andre fornødenheder til områdets fattige og enlige ældre, og hjælper både praktisk og økonomisk med genopbygning af huse efter laviner, jordskælv og andre naturkatastrofer, der ofte indtræffer i området, der ligger 3.400 meter over havet. Organisationen underviser også turister og lokalbefolkning i miljø- og naturbevarelse og bæredygtig turisme i området.

Kanchha Sherpa, organisationens grundlægger, der er den sidste overlevende af den gruppe af sherpas, der hjalp Hillary med at blive den første, der nåede toppen af Everest, er en berømt og meget æret person i Nepal, der har modtaget mange æresbevisninger, inkl. fra den nepalesiske regering. Han er også en elsket landsby-lama i Namche, hvor han især er optaget af, at egnens børn får skolegang og uddannelse. Kanchha og hans familie har også i mange år hjulpet mange tibetanske flygtninge med mad og husly på deres vej over bjergene, og således reddet mange tibetanere fra at blive fanget af nepalesiske grænsevagter, der sender tibetanske flygtninge tilbage til Tibet. - Der er for nyligt udkommet en bog om Kanchha Sherpas liv. Bogen kan købes i Selskabets webshop.

Kanchha Sherpa Foundation uddeler stipendium, skoleudstyr og andre gaver til børnene i Namche,

Kanchha Sherpa, organisationens grundlægger. Hvis man kigger godt efter, kan man nederst til venstre på plakaten, bagved Kanchha, se at Selskabet står som en af hovedsponsorerne.

Hvis du gerne vil støtte dette projekt kan du betale via netbank til: reg.nr. 9570, kontonr.: 13 76 84 39, og skrive kodeordet SHE på din indbetaling.

Individuelt Sponsorship

Kodeord: Phurbu

Phurbu Dölma er 41 år, bor i Kathmandu i Nepal og mor til 3 børn. Hun flygtede fra Lhasa da hun var 14 år gammel. Hun er uddannet skrædder i landflygtighed og har arbejdet som sådan i mange år, men efter at have udviklet spinal tuberkulose pga en ubehandlet TB, er det begrænset hvor meget hun kan arbejde, hvilket har resulteret i en meget lille indtægt. Da tibetanere har meget svært ved at få fast arbejde i Nepal, er hendes mands arbejdssituation og dermed indtægt, ustabil og lille. Phurbu har behov for 12.000 kr. pr. år til at betale for den ældste søns skolegang og til mad, husleje, tøj og medicin.

- Obs det nye bankkonto-nummer til dette projekt. -

Hvis du gerne vil støtte dette projekt kan du betale via netbank til Reg.nr. 9570, kontonr. 13 76 84 20, og skrive kodeordet PHURBU på din indbetaling.

Tsawa Association

Kodeord: TSAWA

Central Tibetan Tsawa Association er en organisation der er blevet grundlagt for at hjælpe fastboende og flygtninge fra Tsawa-regionen i Kham i Øst Tibet. De giver økonomisk bistand til uddannelse, læge- og hospitalsudgifter, medicin og til juridisk hjælp. Deres store stab af frivillige hjælpere desuden ældre og handicappede flygtninge med indkøb, madlavning, rengøring, reparation af deres boliger o.a. Organisationen, der har hovedkontor i Dharamsala, Indien, blev grundlagt i 2003 af lamaer fra Tsawa-regionen i Kham.

- Obs det nye bankkonto-nummer til dette projekt -
Hvis du gerne vil støtte dette projekt kan du betale via netbank: reg.nr. 9570, kontonr.: 13 76 84 47, og skrive kodeordet TSAWA på din indbetaling.

Sangye Menla Trust

Kodeord: MENLA

Sangye Menla Patient's Charitable Trust, der blev indviet og fik sit navn af både H.H. Dalai Lama og Karmapa Ogyen Trinley Dorje, er en tibetansk organisation i den nordindiske by Chandigarh, der ligger lige syd for Dharamsala.

Denne velfungerende organisation blev grundlagt i 2008 for at hjælpe landsbyboere fra hele Himalayaregionen, der kommer rejsende til Chandigarh for at besøge en læge eller for at indlægges på hospital.

Mange af patienterne har aldrig før besøgt en storby, og taler ofte ikke hindi. Organisationen hjælper således patienterne med kørsel til det rigtige hospital, oversættelse og

samtale med læger, indkøb af medicin, og med overnatning på deres center, hvor der også er plads for ledsagende familiemedlemmer, ofte i flere uger, så patienterne kan blive helt færdigbehandlet før de rejser hjem igen. Mange patienter har ingen penge, og organisationen hjælper således også med at betale alt, inkl. rejse til og fra Chandigarh, hvis nødvendigt.

Da Sangye Menla Trusts grundlægger og leder, Lobsang Thubten Bhutia, har et halvfærdigt medicinstudie bag sig, og da flere af de frivillige på stedet har fået en grundig plejeuddannelse, kan de også give patienterne adækvat og god pleje under opholdet.

Centeret arrangerer også 'Free Medical Camp' en gang i mellem, hvor patienter, både lokale og andre, kan få gratis undersøgelse, diagnosticering og behandling, både af vestlige og tibetanske læger.

Centeret har plads til 22 patienter og pårørende i smukke og hygiejniske omgivelser, hvor man kan lave sin egen mad i et fælles køkken, og samle kræfter inden rejsen hjem.

I tillæg til at drive dette center, bygger Sangye Menla Trust også et plejehjem i et afsidesliggende område af Zaskar i Ladakh, og hjælper afsidesliggende og fattige landsbyer i Himalayaregionen med at bygge brønde o.a., samt med andre fornødenheder, der gør hverdagen lettere for landsbyernes beboere.

- Obs det nye bankkonto-nummer til dette projekt. -

Hvis du gerne vil støtte dette projekt kan du betale via netbank: reg.nr. 9570, kontonr.: 13 76 84 55, og skrive kodeordet MENLA på din indbetaling.

TIBETANSKE TEENAGEPIGER

IDØMT 3 ÅRS FÆNGSEL FOR AT DEMONSTRERE
FOR ET FRIT TIBET

Namkyi under pressekonferencen i Dharamsala i april 2024. - Foto: thetibetpost.com

Af Tenzin Lhadon, journalist på The Tibet Post

Dansk oversættelse: Grethe Sørvig

De kinesiske myndigheder idømte i 2016 to unge teenagepiger 3 års fængsel for at kræve ”et frit Tibet og tilbagekomsten af HH Dalai Lama og Kirti Rinpoche til Tibet”. Efter tre år i fængsel blev det muligt for hende at flygte fra Tibet. Hun beskriver lidelsen, torturen og det tvangsarbejde, hun blev sat til i arbejdslejre under sin fængsling, der både har resulteret i psykisk og fysisk lidelse, også efter at hun er blevet løsladt.

Den unge tibetanske kvinde, Namkyi flygtede til Indien i 2023 for at fortælle FN og verdenssamfundet om den manglende religionsfrihed og de manglende menneskerettigheder tibetanerne lever med i Tibet. Hun og hendes søster, Tsering Kyi, holdt, med støtte fra den tibetanske eksilregerings Ministerium for Information og Internationale Forhold, en pressekonference den 9/4 2024 i Dharamsala,

Namkyi fortæller, ”Mit navn er Namkyi. Jeg blev født i en typisk tibetansk nomadefamilie i landsbyen Charo i Ngapa-regionen i Tibet. Som så mange andre nomadebørn havde jeg ikke mulighed for at gå i skole, og tilbragte min barndom som nomade. I min opvækst hørte jeg om Tibets nyere historie fra mine forældre og bedsteforældre - om hvordan ”det røde Kina” havde okkuperet Tibet og dræbt tusinder af tibetanere, hvilket igen resulterede i, at landets leder, Hans Hellighed Dalai Lama så sig nødsaget, sammen med andre store personligheder, som Hans Eminence Kirti Rinpoche, at flygte fra Tibet og leve i eksil i udlandet.

Dette fyldte mig med sorg. Jeg bad konstant om, at Tibet en dag skulle blive frit, og at jeg en dag måtte få møde den spirituelle leder og høre hans belæring. Mange tibetanere i alle aldre og af begge køn er blevet martyrer blot for at deltage i aktiviteter, der er forbundet med bevarelsen af vores religion, kultur og sprog.

Derfor begyndte min kusine, Tenzin Dolma, og jeg, i september 2015 at holde flere hemmelige møder mens vi vogtede vores kvæg. Den 21. oktober 2015, kl. 15 lokal tid, marcherede vi, iført tibetansk chupa, og med to store portrætter af HH Dalai Lama i hænderne, gennem ”martyr-gaderne” i Ngaba i Østt Tibet, der var fyldt med folk. Vi råbte ”Frit Tibet, længe leve Hans Hellighed Dalai Lama og Kirti Rinpoche, måtte de hurtigt vende tilbage til Tibet”. På den tid var jeg 15 år gammel, og Tenzin Dölma var 16.

Ikke mere end 10 minutter inde i vores march hørte vi en høj lyd, og fire eller fem politibetjente kom løbende hen imod os bagfra, og forsøgte at rive plakaterne ud af vores hænder. Vi nægtede at give slip, og der gik en halv time, mens vi trak frem og tilbage med politiet. Til sidst trak politiet os ned ad gaden og råbte, at vi skulle være stille, men vi gentog vores slagord igen og igen. De gav os håndjern på, tvang os ind i en politibil og kørte os til et arresthus i Ngapa.

Derefter blev vi kørt til et arresthus i byen Barkam. Vi blev forhørt i et lille forhørslokale hvor varmen var skruet helt op, og vi blev udsat for ekstrem varme i seks dage og nætter. Forskellige forhørsledere stillede forskellige spørgsmål om, hvem der havde tilskyndet os til at demonstrere, hvem der havde startet de hemmelige møder, hvor vi havde portrætterne af Dalai Lama fra, og om vi havde bekendtskaber i udlandet. Forhørslederne slog og sparkede os konstant mens de sagde, at vi var dissidenter og at vi skulle lære, hvilken alvorlig forbrydelse dette er. Mange gange tænkte vi, at det var bedre hvis vi døde hurtigt, mens vi blev nægtet mad og søvn. Andre dage spillede forhørslederne venlige og fortalte, at hvis vi fortalte sandheden, ville vores straffe blive reduceret, og vi ville blive løsladt hurtigere.

Til trods for den psykiske og fysiske tortur svarede vi igen og igen, at det kun var os selv, der frivilligt havde planlagt protesten, at ingen havde tilskyndet os og, at vores familiemedlemmer intet vidste om den. Vi blev holdt i varetægt i 7 måneder i arresthuset Tashi Gyalkaling.

Den 16. november 2016, efter en varetægtsfængsling, der havde varet i et år og en måned, blev min søster og jeg indkaldt til retten i Trochu, hvor vores retssag blev holdt. Denne dag var den første hvor vi så hinanden igen efter, at vi var blevet arresteret. Der var ikke et eneste familiemedlem til stede i retssalen, kun to kvindelige advokater, der var udpeget af myndighederne – en kinesisk og en tibetansk. Vi blev idømt tre år hver for ”separatist-aktiviteter mod moderlandet” og for at støtte ”Dalai -kliquen”. Jeg var dengang 16 år gammel, Tenzin Dolma var 17, og vi var mindreårige, men de løj, at vi var 18, og dømte os, som voksne.

Efter domsafsigelsen blev vi først ført til et etnisk minoritets fængsel i Sichuan, og derefter, efter nogle timers ophold, blev vi kørt videre til det største kvindefængsel i Chengdu. Vi havde hørt om to andre tibetanske kvinder, som havde været der for mange år siden, men mens vi var der, var der kun to tibetanere, ud af 6000 fanger. I de første tre måneder blev vi tvunget til militær træning, en ”patriotisk uddannelse” og undervisning i den kinesiske grundlov. Vi blev tvunget til at tage teoretiske prøver efter at have studeret et utal af dokumenter, skrevet på kinesisk, og skulle lære de daglige arbejdsopgaver, man havde som fanger.

Efter tre måneder blev jeg sat til at lave kobber-ledninger i en arbejdslejr. Min kusine lavede cigaretæsker først, hvorefter vi begge blev sendt til en arbejdslejr, hvor vi lavede armbåndsure. Vi hørte senere, at vores familie havde sendt os mad og tøj, men vi modtog det aldrig. Vi fik helbredsproblemer på grund af fejlernæring og på grund af kulde, da vi havde meget tynde tæpper som dyner om vinteren, og på grund af den diskrimination vi blev udsat for, som tibetanere. Indledningsvis havde vi også sprogproblemer, fordi vi ikke forstod kinesisk.

Vi blev løsladt fra fængslet den 21. oktober 2018 efter fuldført straf, men derefter tilbageholdt i en uge på en politistation i Pema Lhathang i Ngapa af ”bekymrede” autoriteter, der ville have vores familie til at underskrive et ”løfte-dokument”, før vi kunne løslades. Min familie blev sortlistet fordi min ældre bror også var i fængsel. Til trods for, at vi var løsladt, blev vi udsat for strenge restriktioner, både med hensyn til at udtrykke os og til at bevæge os frit, og hvor alle dem, vi var i kontakt med, var i fare for mistænkeliggørelse og arrestation. De kinesiske myndigheder skabte konstant problemer for min familie og slægtninge. Min søster, Tsering Kyi, blev også flere gange arresteret og forhørt.

Vi var meget optaget af om nu FN og andre landes regeringer kendte sandheden om de tragedier og den lidelse tibetanerne i Tibet gennemgår på daglig basis. Derfor besluttede min søster, Tsering Kyi, og jeg os for at flygte fra Tibet, uden at fortælle det til nogen. Vi ankom til modtagelsescentret i Dharamsala den 28. juni 2023, med det formål at fortælle verden sandheden om Tibet.

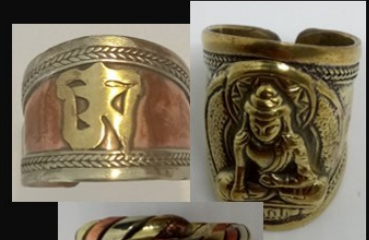

Lhasa, Tibet, foto: Prasad Kholkute/Creative Commons

TILBUD!

Over 50 % rabat på flere varer.

Halssmykker

Punge

Ringe

Armbånd

Thangkas

Buddha-statuer

Yogi-sjal

Håndleds malas

Øreringe

Se flere varer på: www.tibetanskultur.dk